Dosarul nr. 4r-2837/23 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
4-22067422-02-4r-24072023 Judecător Victor Sîrbu

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chişinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Mihail Proca

A examinat în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP Mai, Maxim Efros împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27.04.2023, în cauza contravențională în privința lui Pămădeală Eduard, intentată în temeiul art. 240 alin.2 Cod contravențional.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, asupra recursului, -

C O N S T A T Ă:

Prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - Efros Maxim din 05.04.2022, Plămădeală Eduard a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 240 alin.2 Cod contravenţional cu amendă în mărime de 15 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 11.12.2021, aproximativ ora 17:25, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare - Ismail, a neglijat semnalul de culoarea roșie a semaforului, prin ce a încălcat prevederile pct. 20 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere.

La data de 20.04.2022, Plămădeală Eduard a depus la INSP contestaţie împotriva deciziei agentului constatator menţionate, solicitând anularea acesteia şi încetarea procesului contravenţional. În motivarea contestației a indicat că, încălcarea pretinsă nu a avut loc.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27.04.2023, a fost admisă contestaţia depusă de Plămădeală Eduard, anulată decizia agentului constatator din 05.04.2022 și încetat procesul contravențional privind acuzarea lui Plămădeală Eduard de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin.2 Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul INSP al IGP Mai, Maxim Efros a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de fond urma a încadra în hotărâre motivele pe care se întemeiază soluția clar, în speță motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, la caz nu au fost menționate temeiurile de fapt coroborate cu cele de drept care a determinat soluția instanței de judecată de a înceta procesul contravențional pe motiv că nu există faptul contravenției.

Reiterează că materialele cauzei dovedesc cu certitudine faptul că contravenientul a mers la culoarea roșie a semaforului, fapt ce duce la sancționarea acestuia.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menţine hotărîrea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - Efros Maxim din 05.04.2022, Plămădeală Eduard a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 240 alin.2 Cod contravenţional cu amendă în mărime de 15 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 11.12.2021, aproximativ ora 17:25, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare - Ismail, a neglijat semnalul de culoarea roșie a semaforului, prin ce a încălcat prevederile pct. 20 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere.

La data de 20.04.2022, Plămădeală Eduard a depus la INSP contestaţie împotriva deciziei agentului constatator menţionate, solicitând anularea acesteia şi încetarea procesului contravenţional. În motivarea contestației a indicat că, încălcarea pretinsă nu a avut loc.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27.04.2023, a fost admisă contestaţia depusă de Plămădeală Eduard, anulată decizia agentului constatator din 05.04.2022 și încetat procesul contravențional privind acuzarea lui Plămădeală Eduard de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin.2 Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Colegiul relevă că, agentul constatator la întocmirea procesului verbal cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a purces la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.240 alin.2 Cod contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Plămădeală Eduard în comiterea încălcării prevederilor art. 240 alin.2 Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în procesul verbal cu privire la contravenție, nu poate fi temei de recunoașterea vinovăției și sancționarea persoanei.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate lui Plămădeală Eduard.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care

le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin.2 Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine Plămădeală Eduard a încălcat prevederile art. 240 alin.2 Cod contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi tras la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în

privința lui Plămădeală Eduard, agentul constatator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială.

Or, la caz lipsesc careva probe ce ar demonstra că anume la data, locul și ora respectivă, contravenientul a neglijat semnalul de culoarea roșie a semaforului, la materialele cauzei nefiind anexate careva imagini video, foto, ori, simpla indicare a faptelor date în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate constitui temei de sancționare a persoanei.

Referitor la imaginea foto anexată la materialele cauzei, instanța întemeiat a stabilit faptul că, este în imposibilitate să stabilească vinovăția contravenientului în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin.2 Cod contravenţional, or aceastea este de o calitate inferioară, fiind efectuată pe timp de noapte și printată în culorile alb/negru.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc elementele contravenției de abuz de serviciu.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP Mai, Maxim Efros.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27.04.2023, prin care procesul contravențional, intentat în privința lui Plămădeală Eduard, în temeiul art. 240 alin.2 Cod contravențional, a fost încetat din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Igor Chiroșca

Mihail Proca